

Part i hovedsagen

EP

procesdeltagere: Rayonna prokuratura Lom, KM og HO**Konklusion**

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen skal fortolkes således, at de finder anvendelse på en retsprocedure som den, der er fastsat i den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, hvorefter det af terapeutiske hensyn og sikkerhedshensyn er tilladt at anordne psykiatrisk internering af personer, som i en tilstand af sindssyge har begået handlinger, der udgør en fare for samfundet. Direktiv 2012/13 skal fortolkes således, at personer, der mistænkes for at have begået en strafbar handling, skal informeres om deres rettigheder hurtigst muligt efter det tidspunkt, hvor den mistanke, som de er genstand for, i andre sammenhænge end nødsituationer begrundes, at de kompetente myndigheder indskrænker personernes frihed gennem tvangsforanstaltninger, og senest inden politiets første officielle afhøring.
- 2) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/13 og artikel 12 i direktiv 2013/48 skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter en retsprocedure, hvorefter det af terapeutiske hensyn og sikkerhedshensyn er tilladt at anordne psykiatrisk internering af personer, som i en tilstand af sindssyge har begået handlinger, der udgør en fare for samfundet, såfremt denne lovgivning ikke gør det muligt for den kompetente domstol at efterprøve, om de i disse direktiver omhandlede processuelle rettigheder er blevet iagttaget under procedurer, der fandt sted inden den, der verserer for den nævnte domstol, og som ikke er underlagt en sådan domstolsprøvelse.
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager og artikel 51, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at hverken direktivet eller denne bestemmelse i chartret om grundlæggende rettigheder finder anvendelse på en retsprocedure for psykiatrisk internering til terapeutiske formål – såsom den, der er fastsat i artikel 155 ff. i Zakon za zdraveo (sundhedsloven), og som er omhandlet i hovedsagen – med den begrundelse, at der foreligger en risiko for, at den pågældende person, henset til sin helbredstilstand, udgør en fare for sit eget eller tredjemands helbred.
- 4) Det i artikel 3 i direktiv 2016/343 omhandlede princip om uskyldsformodning skal fortolkes således, at inden for rammerne af en retsprocedure for psykiatrisk internering af terapeutiske hensyn og sikkerhedshensyn af personer, som i en tilstand af sindssyge har begået handlinger, der udgør en fare for samfundet – såsom den i hovedsagen omhandlede procedure – opstiller princippet et krav om, at anklagemyndigheden skal føre bevis for, at den person, der begæres interneret, står bag handlinger, som anses for at udgøre en sådan fare.

(¹) EUT C 352 af 1.10.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. september 2019 – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. mod KIA Motors Corporation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof – Tyskland)

(Sag C-527/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – tilnærmelse af lovgivningerne – motorkøretøjer – forordning (EF) nr. 715/2007 – artikel 6, stk. 1, første punktum – reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer – fabrikantens forpligtelser over for de uafhængige aktører – ubegrænset og standardiseret adgang til disse informationer – betingelser – forbud mod forskelsbehandling)

(2019/C 399/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Sagsøgt: KIA Motors Corporation

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke pålægger bilfabrikanter at give uafhængige aktører adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer i et format, der kan være genstand for elektronisk behandling.
- 2) Artikel 6, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en bilfabrikant åbner en supplerende informationskanal for autoriserede forhandlere og reparatører til disses salg af originale reservedele ved anvendelse af en informationstjenesteyder, ikke udgør en adgang, som forskelsbehandler de uafhængige aktører i forhold til den adgang, som de autoriserede forhandlere og reparatører har som omhandlet i denne bestemmelse, når de uafhængige aktører i øvrigt råder over en adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, som ikke forskelsbehandler disse i forhold til autoriserede forhandlernes og reparatørers muligheder og adgang.

(¹) EUT C 445 af 10.12.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. september 2019 – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Henrika Daknevičiute (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal – Det Forenede Kongerige)

(Sag C-544/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – selvstændig erhvervsvirksomhed – statsborger i en medlemsstat, der er ophørt med at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed som følge af fysiske begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af fødslen – bibeholdelse af status som selvstændig erhvervsdrivende)

(2019/C 399/18)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: Henrika Daknevičiute